

mocht worden opgelegd, berusten, maar met deze te vragen geven zij zich zelf grooter slag in het gezicht dan al het misbaar dat tegen hen is losgebarsten in de eerste jaren der ongevallenwetgeving.

Regel zij, dat de behandelende geneeskundige ziekenbriefjes afgeve.

Daarnaast sta facultatieve contrôle, hetzij met en op verzoek van den behandelenden geneeskundige of in uitzonderingsgevallen tegenover hem en ook op hem.

's-Gravenhage, 19 Nov. 1910.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

CONTROLE VAN EIGEN PATIENTEN IN DE PRAKTIJK.

Naar aanleiding van de opmerkingen van collega HAMAKER in het vorige nummer moge de praktijk eens aan het woord.

Hier bestaan een paar ondernemings- en een plaatselijke ziekenkas (enkel dus uitkeering bij ziekte, en geen behandeling). Alle verlangen een wekelijksche verklaring van ongeschiktheid tot werken. Is deze er niet, dan geen ziekengeld, en bij de fabriekskassen geen loon maar wel boete.

De verklaring is dus in het belang van den zieke en het afgeven er van een onderdeel der behandeling volgens collega HAMAKER.

Twee gevallen komen hier nu herhaaldelijk voor. Ten eerste vraagt een werkmán, die zich zonder geneeskundige hulp „maar een paar dagen onder de wol gehouden heeft”, een briefje, en ten tweede vraagt iemand, die wel tot ons komt, maar pas na eenige dagen ziek te zijn geweest, het briefje eenige dagen vroeger te dateeren.

Weigert men, dan beteekent dit voor den werkmán, geen loon, geen ziekengeld maar wel boete. Het gevolg is, dat de man nijdig heengaat en men het gezin kwijt is. Bovendien wordt men onder de kameraden als lastig gesignaleerd en blijft het voor één geval niet bij het verlies van één gezin.

Misschien heb ik nu, volgens collega HAMAKER gebrek aan tact en niet voldoende zedelijk overwicht op mijn patiënten, en hebben die collega's (en zij zijn er, helaas), die maar klakkeloos al die verzoeken inwilligen dit wel.

Nog een vraag.

Zou collega HAMAKER niet denken, dat die collega, die in het vervolg gebruik zou maken van zijn bevoegdheid, om volgens de 4de conclusie, niet gedwongen te willen worden zelf ziekenbriefjes af te geven, bij de arbeiders in dezelfde reuk zal komen als hij die thans eerlijk wenscht te blijven?

Doetinchem, 20 Nov. 1910.

J. BARDET.

WAT IS ZOO'N ZIEKENBRIEFJE?

Op deze vraag van collega HAMAKER zou ik willen antwoorden: een contrôlebewijs voor werkgever, ziekenkas en verzekeringsmaatschappij, die meenen voordeelijker uit te komen met liever den geneesheer dan zijn patiënt te vertrouwen. Met de behandeling heeft dit briefje niets te maken; voorschriften omtrent rust, niet werken, beweging behoeven wij niet schriftelijk te geven evenmin als andere diëtetische of hygiënische voorschriften.

Waren alle menschen eerlijk, dan konden werkgever, ziekenkas en verze-

keringsmaatschappij geneogen nemen met een verklaring van den patiënt, dat hij op voorschrift van dr. X. niet werken mag. Er zijn nog altijd meer eerlijke dan oneerlijke menschen. Zou het niet mogelijk zijn, die eerlijkheid eens weer meer naar voren te brengen en de ziekenbriefjes eenvoudig te weigeren? Wij, die in onze patiënten vertrouwen stellen, dienen dan niet meer tot het uitoefenen van contrôle voor hen, die hen wantrouwen, en kunnen de contrôle in de gevallen, dat een opzettelijk onderzoek naar de betrouwbaarheid van den patiënt gewenscht wordt, overlaten aan hen, die daarvoor worden aangesteld.

In Arnhem is juist dezer dagen besloten, in die richting eens te beginnen.
Arnhem, 21 November 1910.

P. RIBBIUS.

PLATANEN ALS HOESTVERWEKKERS.

Mijn buurman deelde mij dezer dagen mede, dat hij twee fraaie platanen, oude sierboomen in zijn tuin, had doen vellen, omdat hij meende, dat die boomen de oorzaak waren van een hardnekkigen kriebelhoest. Zijn dochters, die haar slaapkamer aan de tuinzijde hadden, waren haar hoest kwijtgeraakt, toen zij verhuisd waren naar de straatzijde, en de tuinman had hem gezegd, dat de platanen zeer goed de oorzaak konden zijn van het hoesten. Prof. JANSE, hoogleeraar in de plantkunde aan onze universiteit, hierover geraadpleegd, had hem verklaard, dat het haardons der bladen en takken van die boomsoort de oorzaak was en met een microscopisch praeparaat van fijne kristalnaaldjes had hij hem gezonden de: *Bulletins de l'Academie Royale des Sciences et belles-lettres de Bruxelles* van 1837, waarin Tome IV bladz. 447 CH. MORREN, professeur ordinaire de botanique à l'Université de Liège een noot mededeelt „sur l'effet pernicieux du duvet du platane”, in welke noot zelfs sprake is van „hémoptysie plus ou moins inquiétant”.

Leiden, 15 November 1910.

W. T. M. WEBBERS.

NOG EENS RIBA.

Geachte redactie!

In mijn referaat over „riba” merkte ik op, dat VON NOORDEN, mededeelend dat de naam ontleend is aan het woord ryba = visch, verzuimt te vermelden, tot welke taal dit woord behoort. Dr. J. M. COWAN te 's-Gravenhage is nu zoo vriendelijk (waarvoor bij deze mijn dank) mij te berichten, dat ryba een Russisch woord is, meervoud ribi. Bij zijn mededeeling voegt hij eenige krabbels, die de Russische schrijfwijze van ryba voorstellen, doch die ik den zetter en lezers van het *Tijdschrift* maar zal sparen.

De mededeeling zelve wilde ik hun echter niet onthouden, daar het aangenaam en gewenscht is, den oorsprong en de beteekenis der vreemde woorden, die wij gebruiken, te kennen,

Dankend voor de plaatsing.

Amsterdam, 23 November 1910.

D. H. KOETSER.
